

[Miljøministeren]

De betragtninger, hr. Niels Anker Kofoed gjorde om kravene om, at fiskeindustriens spildevand skal gennem kloaknettet, er altså forkerte. Hr. Niels Anker Kofoed har ikke været til stede ved de udvalgs møder, hvor jeg har redegjort for disse ting, men der er altså ikke tale om, at fiskeindustrien skal lede sit spildevand gennem kloakanlæggene, for det er simpelt hen uhensigtsmæssigt. Vi ville få alt for store investeringer på det her område. Vi skal forhandle om, hvad vi gør med hensyn til krav til fiskeindustrien.

Fiskeriministerens (Gammelgaard):

I anledning af de spørgsmål, hr. Gade stillede til mig, vil jeg gøre et par bemærkninger.

Jeg har tidligere under debatten i dag redegjort for tilbagegangen i fiskeriet i Kattegat. Der er ingen tvivl om, som også hr. Gade var inde på, at tilbagegangen først og fremmest har ramt de mindre både, de mindre fiskere, som det hedder. Det er der ingen tvivl om. Derfor skal man selvfølgelig også, når man ser på den strukturstøtte, som fiskerierhvervet i givet fald skal have, tage særligt hensyn til de fiskere, som er hårdest ramt, nemlig dem, der har de mindre både.

Det er regeringens opfattelse, at overvejelserne om støtte til de fiskere, der er særlig hårdt ramt af nedgangen i fiskeriet i Kattegat, må tage udgangspunkt i strukturbevillingerne til fiskeriet. Jeg har som bekendt nedsat en hurtigtarbejdende arbejdsgruppe bestående af repræsentanter fra Dansk Fiskeriforening og embedsmænd i Fiskeriministeriet, og denne arbejdsgruppe bliver færdig med sit arbejde inden for de næste par uger. Herefter vil jeg sammen med Dansk Fiskeriforening overveje, hvilke foranstaltninger der kan iværksættes for at hjælpe fiskere i de pågældende områder.

Når vi ser på den strukturstøtte, der er mulig, er der afsat penge til særlige ordninger for det kystnære fiskeri. De penge, der er afsat, har ikke hidtil været anvendt i særlig stort omfang, og det kunne man gennem ordningernes udformning sikre at de blev i fremtiden, specielt når vi ser på det problem, vi her taler om: forureningens indvirkning på fiskeriet i de indre farvande.

Derudover er der mulighed for støtte f.eks. til modernisering, således at man i givet fald kan deltage i andet fiskeri end det, man hidtil har

været bundet til, hvis man får moderniseret sin båd. Der kan også ydes støtte til forsøgsfiskeri, dvs. fiskeri efter andre fiskearter end dem, man hidtil har fisket, og der kan selvfølgelig også ydes støtte til ophør, hvis man ønsker helt at holde op med fiskeriet. Det er heromkring, overvejelserne centererer sig.

Når man ikke giver fiskerne en egentlig erstatning, som hr. Gade sagde vi skulle, så har det to årsager. For det første ville det være umuligt at udregne, hvor stor en indtægtsnedgang den enkelte fisker har haft på grund af forureningen. For det andet vil en sådan erstatning på grund af forureningen have til konsekvens, at også andre grupper, der er ramt af forureningen, skal have erstatning. Så vil skovejere, hvis skove beskadiges af syreregnet, kunne kræve erstatning. Så vil de ansatte i turisterhvervet, der har tilbagegang på grund af forureningen, kunne kræve erstatning. Så vil de husejere, hvis huse bliver beskadiget af nedfald fra kraftværksudslip, kunne kræve erstatning, og man kunne også forestille sig, at meget videre grupper i befolkningen, f.eks. folk, der er blevet syge på grund af bilos, kunne kræve erstatning. Det ville få uoverskuelige konsekvenser, og derfor kan der ikke gives en egentlig erstatning. Men vi prøver på at hjælpe på anden vis igennem strukturbevillinger, igennem egentlig støtte til det kystnære fiskeri, som særlig vil tage sigte på dem, der er kommet i klemme på grund af forureningen.

Dorte Bennedsen (S):

Ministeren sagde i et svar til mig, at man kunne være uenig i hendes holdning, men man kunne ikke påstå, at den var ændret.

Det var faktisk ikke det, jeg gjorde opmærksom på, for jeg sagde til ministeren, at jeg på en lang række punkter var enig i hendes fortrinlige holdninger, men min kritik gik på, at hun ikke i tilstrækkeligt omfang realiserer disse holdninger. Mens ministeren talte, kom jeg til at tænke på den debat, der foregik her i salen næsten på dato for to år siden, den 18. november 1986, hvor min kollega hr. Hjortnæs havde et indlæg, hvoraf jeg vil tillade mig at citere fra Folketingstidende 1986-87, spalte 2447. Hr. Hjortnæs sagde følgende:

»Men for miljøet er strategien og den radikale dagsorden farlig. Jeg ved ikke hvorfor, men fru Lone Dybkjær bringer mig til at tænke på